

си да мъ земни царството, ами ние какв да не поплачеме като гледаме днесъ Иисуса Христа, покъсенъ и ураненъ на Кръста за нашите грѣхове.

Кога Йаковъ оплаквалъ окъркавенътъ ризъ Йосифъ, като съмътъ Йосифъ, които държаше на колѣна и я приграваше, ами ние като гледаме Иисуса Христа окъркавенъ отъ главътъ до краката, какв да не плачимъ? И ако не за Христа, то варемъ за неговътъ пречистъ майкъ, които плаче и са троши за любезнаго свояго сына, като го гледа голъ, ураненъ, и прикованъ на Кръста отъ беззаконните евреи.

Но помыслете чи сичкото претърпѣ Христосъ за нашите грѣхове, не щеше Іуда да го предаде, не щеше Анна да го хули, Каїфа да го укори и Пилатъ да го осъди, не щеха войните да мъ търятъ отъ търни кѣнецъ, нити евреите да го распинатъ и въ темнинъ гробъ да го погреватъ, но сичкото направиха нашите грѣхове. Тѣ предадоха Христа и тѣ го распѣхъ, но варемъ отъ сега да оставимъ грѣховете, за да не распевамъ Христа втори пътъ съ тѣхъ.

Християне послушайте сега да разомътете какв предсказа Христосъ на апостолите своите самоволни мѫки. Той въ великътъ срѣдъ подикалъ своите апостолы, и рекалъ: любезни мои ученици, мене подиръ два дни ще ма предадътъ и ще ма распинатъ, както са и слъчи. Защото архіерейте и книжниците тога са събрали въ кърътъ на Каїфа и направили сокътъ да уловятъ Иисуса скритомъ и да го убиятъ: но пазехасъ да не бъде въ празникъ: защото са боѧха отъ народа, който много обичаше Христа. Но споредъ божіето изволение, пакъ въ празника са слъчи, когато щеха да падатъ евреите агнеза, тога стана Христосъ за сичкъ свѣтъ жертва, като агнецъ. Защото тога сре-брюлъвий Іуда, като чѣ какв са събрали евреите на сокътъ, тосъ часъ отишълъ при тѣхъ, поклонилъ ся и рекалъ: отъ господари! благодаре съга дѣто ма просвети да познае прелестното (лажливото) учение Христово. Азъ съмъ ученикъ Мойсеевъ и покорена на пророческите заповѣди: за туй додохъ днесъ да ви предамъ тогова Иисуса да го убите, и да отаркете хората отъ неговото лажливо учение. Видѣ чи сте добри човѣци и пазите пророческите преданія, но не можете да намерите време да го убите. Ето азъ да направе едно добро на еврейскія родъ, и да ви го предамъ въ рѣцѣте, но азъ съмъ сиромахъ, какво ще ми дадете да ви го предамъ? А тѣ са зарадваха и мъ врекоха тридесать сребренници. Тога Іуда рече: утре да видѣ ако ми прилегне, азъ ще дода да ви убаде, да земна войни отъ Пилата и да ви го докеда.

Този денъ бѣше Иисусъ въ Китанія, въ кърътъ на Симона прокаженнаго; а на утрината като щеше да отиди во Йерусалимъ про-